

HALANDÓSÁG ÉS BETEGSÉGTEHER IDŐS KORBAN

Kósa Zsigmond

Debreceni Egyetem, Egészségügyi Kar, 4400 Nyíregyháza, Sóstói u. 2-4

Hazánkban az aktív korú lakosság rossz halandósági értékei igen jól ismertek, viszonylag sok tanulmány foglalkozik az elemzésével. Kevés figyelem irányul az idősök halandóságának és kórházi ellátásuk speciális szükségleteinek vizsgálatára.

A szerző vizsgálja a standardizált halálozási arányszám (European Mortality Database WHO Regional Office for Europe), a kórházi fekvőbeteg ellátási adatok (European Hospital Morbidity Database WHO Regional Office for Europe, Országos Szakfelügyeleti Módszertani Központ), valamint az egészségesen várható élettartam (European Union Public Health Information System) mutatóinak segítségével az időskorúak betegségterhét és egészségügyi ellátási szükségletét.

Az elemzés főbb megállapításai:

- az időskorúak halandósága kiemelkedően magas az EU tagállamaihoz viszonyítva, különösen a 60-74 évesek körében
- a kórházi kezelési esetek gyakorisága a daganatos megbetegedések esetén a halálozáshoz hasonlóan magas, ugyanakkor a sérülések, mérgezések esetén nem igazolható ilyen kapcsolat
- Magyarországon a két vizsgált BNO főcsoportban (rosszindulatú daganatos megbetegedések; sérülés, mérgezés, egyéb külső ok) igen alacsony az átlagos ápolási idő, ami felvetheti az ápolás, rehabilitáció elégtelenségét
- Magyarország egyes régiói között jelentős eltérés figyelhető meg az időskorúak kórházi morbiditása vonatkozásában
- az egészségesen várható élettartam hazánkban igen alacsony az EU-s tagállamokkal összehasonlítva (a lemaradás 10-15 év)
- az időskorúak ellátásának tervezéséhez elengedhetetlen a betegségteher ismerete.